

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
SREDNJOBOSANSKI KANTON/KANTON SREDIŠNJA BOSNA

KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU

Broj: 51 0 P 186649 24 Gži 2

Novi Travnik, 16.01.2025. godine

Kantonalni sud u Novom Travniku, u vijeću sastavljenom od sudija: Edvin Kokić, kao predsjednik vijeća, Alma Islamović i Davor Kelava, kao članovi vijeća, u izvršnom postupku tražitelja izvršenja E.K. iz T..., koga zastupa punomoćnika advokata Admir Smailagića iz Travnika ulica Bosanska 81 protiv izvršenika Mldb.1., Mldb.2. i Mldb.3. zastupani po zakonskom zastupniku majci V.K. rođ. H., a ova po punomoćnici Jasni Dunđer, advokatu iz Novog Travnika ulica kralja Tvrtka bb radi troškova postupka, vrijednost spora 280,80 KM, odlučujući po žalbi izvršenika i zakonske zastupnice Mldb., svi zastupani po punomoćnici, izjavljenoj protiv rješenja Općinskog suda u Travniku, broj: 51 0 P 186649 23 I 5 od 27.8.2024. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 16.01.2025. godine, donio je sljedeće:

RJEŠENJE

Žalba se uvažava, ukida se rješenje Općinskog suda u Travniku, broj: 51 0 P 186649 23 I 5 od 27.8.2024. godine i predmet vraća istom sudu na ponovni postupak.

Obrazloženje

Osporenim prvostepenim rješenjem odlučeno je kako slijedi:

„Odbijaju se prigovori izvršenika i trećeg lica izjavljeni protiv rješenja o izvršenju, broj: 51 0 P 186649 23 I 5 od 24.10.2023. godine, te rješenja od 21.12.2023.godine i rješenja od 13.5.2024.godine, kao neutemeljeni.

Nalaže se izvršenicama da tražitelju izvršenja nadoknade troškove izvršnog postupka u iznosu od 300,80 KM u roku od 15 dana od dana prijema ovoga rješenja.“

Protiv ovog rješenja žalbu su blagovremeno izjavili izvršenici i treće lice kojom isto pobijaju u cijelosti iz svih zakonskih razloga koji se detaljno obrazlažu s prijedlogom da drugostepeni sud uvaži žalbu, ukine pobijano rješenje i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovni postupak.

Odgovor na žalbu nije dostavljen.

Nakon što je ispitao osporenu odluku u granicama navoda iz žalbi i po službenoj dužnosti u smislu odredbe člana 221. Zakona o parničnom postupku F BiH, a u vezi sa članom 21. stav 1. Zakona o izvršnom postupku ("Službene novine Federacije BiH", broj 32/03, 52/03, 33/06, 39/06, 39/09, 35/12 i 46/16 i "Službeni glasnik BiH", br. 42/2018 - odluka Ustavnog Suda), ovaj sud zaključio je sljedeće:

Žalba je osnovana.

Iz predmetnog stanja spisa proizlazi da je tražitelj izvršenja putem svog punomoćnika dana 29.8.2023. godine podnio prijedlog za izvršenje, protiv izvršenika radi naplate troškova postupka na osnovu pravomoćne i izvršne odluke, Rješenja Općinskog suda u Travniku, broj 51 0 P 186649 23 I 4 od 20.6.2023. godine u iznosu od 280,80 KM.

Dana 24.10.2023. godine sud je donio rješenje o izvršenju, te odredio izvršenje radi naplate navedenih novčanih potraživanja zapljenom plaće koju izvršenik (zakonska zastupnica mladb. djece) ostvaruje kao zaposlenik u Bolnici za plućne bolesti – TBC Travnik, a ukoliko primanja iste prelaze iznos od 1.000 KM, na tom dijelu primanja će se izvršiti zapljenom i prijenosom 2/3 primanja izvršenika na račun punomoćnika tražitelja izvršenja, broj... otvoren kod ASA Banke, u skladu sa članom 138. ZIP-a, do izmirenja cjelokupnog duga.

S obzirom da predmetnim rješenjem sud nije pravilno imenovao izvršenike te pojedine izostavio, to je isti na prijedlog izvršenika donio rješenje o ispravci, broj gornji, od 21.12.2023. godine i 13.05.2024. godine.

Izvršenici i njihova zakonska zastupnica blagovremeno su prigovorili na rješenje o izvršenju jer se ne zna od koga se izvršenje ima potraživati, te da li je zakonska zastupnica i izvršenica ili nije i tko je to, te da sud ne može odrediti V. K. kao izvršenicu, niti njezinu plaću kao predmet izvršenja, a što se ponavlja u bitnom i u ovoj žalbi.

Tražitelj izvršenja u odgovoru na prigovor je naveo kako je upravo zakonska zastupnica mladb.djece, njihova majka V.K., angažirala punomoćnicu, te su pokrenuli postupak prinudne naplate i iznijeli netačne činjenice, a u konačnici nisu uspjeli sa svojim prijedlogom i prouzrokovali ove troškove postupka. Tražitelj izvršenja je istakao da majka jeste zakonska zastupnica djece i da je ona ovlastila punomoćnicu da zastupa malodobnu njezinu djecu u prethodnom postupku, pa je ona u obvezi da i plati troškove koje je bespotrebno proizvela. Prema Porodičnom zakonu kao staratelj i roditelj sa kojim djeca žive je odgovorna i za njihove obveze. S tim u vezi postavlja se logično pitanje šta bi se desilo u ovoj i svim drugim situacijama kada bi zakonski zastupnik i staratelj u ime svoje djece pokretali postupke protiv trećih lica i svjesno prouzrokovali troškove znajući da neće biti odgovorni za njih, niti da će ih morati platiti, pa je predložio da se prigovor odbije.

Odlučujući o naprijed navedenom prvostepeni sud je zaključio da je prigovor neosnovan iz razloga koji se u bitnom mogu sumirati na način, a to je:

-da je Rješenjem tog suda broj: 51 0 P 186649 23 I 4 od 20.6.2023. godine usvojen prigovor izvršenika (E.K.) kao osnovan, izvršni postupak određen rješenjem istog suda broj 51 0 P 186649 23 I 3 od 17.02.2023. godine obustavljen i ukinute sve provedene izvršne radnje;

- da je ovim rješenjem sud naložio tražiteljima izvršenja (Mldb.1., Mldb.2., i Mldb.3., zastupani po zakonskom zastupniku majci V.K. rođ. H.) da izvršeniku nadoknadi troškove izvršnog postupka u iznosu od 280,80 KM u roku od 15 dana od dana prijema ovoga rješenja;
- da prednji troškovi nisu izmireni, a što je nesporno,

dakle, da je prijedlog za izvršenje podnesen na osnovu valjanog izvršnog naslova, a shodno odredbi člana 22. i člana 23. stav 1. tačka 1. ZIP-a, za koji je sud vezan pa time i da zakonska zastupnica mldb. djece u smislu odredbe člana 264. Porodičnog zakona F BiH jeste odgovorna za nastale troškove. Osim navedenog, sud nalazi da su neosnovani svi ostali navodi iz prigovora, budući da to ne predstavlja činjenicu koja bi za posljedicu imala obustavu izvršnog postupka, s obzirom na naprijed navedene razloge te sudsku praksu, pa je prigovor izvršenika ocijenio neutemeljenim, te je kao takav, primjenom odredbe člana 49. stava 2. citiranog zakona, odbio. Odluka o troškovima postupka donesena je na osnovu člana 386. stav 1. ZPP-a u vezi člana 387. ZPP-a F BiH.

Prednja odluka prvostepenog suda nije pravilna i zakonita.

Naime, ni za ovaj sud nije sporno da je prijedlog za izvršenje podnesen na temelju isprave koja je je podobna za izvršenje u smislu odredbe člana 23. stav 1. tačka 1. Zakona o izvršnom postupku F BiH, međutim opravdano se u žalbi žalitelja prigovara da sud u konkretnom slučaju nije mogao u izvršnom postupku mimo izvršnog naslova odrediti izvršenje u odnosu na zakonsku zastupnicu mldb, izvršenika i dozvoliti izvršenje na imovini iste radi naplate predmetnog duga, neovisno od toga da li je ista u prouzrokovanju tih troškova kao zakonska zastupnica skrivljeno postupala. U donošenju pobijane odluke prvostepeni sud je očito previdio da rješenje o izvršenju mora biti istovjetno sa obavezom sadržanom u ispravi, kao i sa podacima koji su naznačeni u prijedlogu za izvršenje, dakle kako u pogledu stranaka, tako i u pogledu utvrđenih obaveza, odnosno propustio intervenisati već kod razmatranja podnesenog prijedloga pa s tim u vezi i otklanjanja nedostataka na način da zahtijeva da se isti uskladi s izvršnom ispravom.

Činjenica da zakonska zastupnica mldb. djece, kao roditelj ima pravo upravljati imovinom mldb. djece, izuzev one koju je mldb. stekao svojim radom (član 264. Porodičnog zakona F BiH), koristiti prihode i sl., pa time i da pojedine poduzete radnje u ime istih mogu imati određene štetne posljedice, samo po sebi ne čini da je ista odgovorna odnosno da se ista po automatizmu može smatrati osobom koja bi bila odgovorna pa time i da bude označena kao izvršenik jer u tom pravcu nema izvršnog naslova, a niti se rješenje o izvršenju temelji na takvoj odluci, slijedom čega se osnovano prigovara žalbom da zakonska zastupnica mldb. izvršenika nema svojstvo izvršenika, a po nalaženju ovog suda niti kao treće lice koje bi po zakonu bilo dužno ispuniti predmetnu obavezu u smislu odredbe člana 2. i 30. stav 2. Zakona o izvršnom postupku jer tako nešto i ne proizlazi iz dokaza u predmetnom spisu.

U vezi s navedenim, jasna je odredba člana 30. stav 2. citiranog zakona koja propisuje da „Izvršenje se određuje i protiv trećeg lica koje u izvršnoj ispravi nije označeno kao izvršenik ako tražitelj izvršenja javnom ili prema zakonom ovjerenom privatnom

ispravom dokaže da je to lice na zakonit način preuzelo dug iz izvršne isprave ili je taj dug prema zakonu obavežno da izmiri. Ako se obaveza trećeg lica na ispunjenje duga ospori, stranke to pitanje moraju razriješiti u parničnom postupku.“, dakle ne na način kako je to učinio prvostepeni sud.

Prema tome, opravdanje suda za tako donesenu odluku ne može se temeljiti na odredbi člana 264. Porodičnog zakona F BiH ("Službene novine F BiH", broj: 35/2005, 41/2005 - ispravka, 31/2014 i 32/2019 - odluka Ustavnog Suda) i izvoditi zaključak o obavezi žaliteljice. U vez s navedenim, a s obzirom na prirodu predmetnog spora, ovaj sud nalazi za potrebnim ukazati na ulogu organa starateljstva kada su u pitanju zaštita prava i interesa mldb. djece, poduzimanje mjera ... a koja organ starateljstva poduzima na osnovu neposrednog saznanja ili obavještenja, a što je očito propušteno od strane današnjeg tražitelja izvršenja, kao i od strane samog suda da eventualno interveniše u smislu odredbe člana 293. stav 3. Zakona o parničnom postupku F BiH, slijedom čega se ne može prihvatiti kao opravdana argumentacija istog u smislu postavljenog pitanja šta bi se desilo u ovoj i svim drugim situacijama kada bi zakonski zastupnik i staratelj u ime svoje djece pokretali postupke protiv trećih lica i svjesno prouzrokovali troškove...i koju je prvostepeni sud bezrezervno prihvatio i neutemeljeno stvorio novi procesno pravni odnos a bez da je prethodno zahtijevao da tražitelj izvršenja svoj prijedlog uskladi s izvršnom ispravom odnosno na način kako je naprijed ukazano.

Stoga, a kod svega naprijed navedenog, valjalo je žalbu žalitelja uvažiti i ukinuti pobijano rješenje te predmet vratiti istom sudu na ponovni postupak temeljem odredbe člana 235. stav 1. tačka 3. Zakona o parničnom postupku F BiH.

U ponovnom postupku prvostepeni sud će, a imajući u vidu prednje primjedbe ovog suda, ponovo odlučiti o prigovoru te potom donijeti novu, pravilnu i zakonitu odluku uz potpuno i jasno obrazloženje primjenom relevantnih odredbi Zakona o izvršnom postupku F BiH.

Istovremeno ovaj sud u smislu člana 397. stav 2. a u vezi sa članom 386.. i 387. Zakona o parničnom postupku, te člana 16. Zakona o izvršnom postupku F BiH ostavlja prvostepenom sudu da odluči o troškovima cijelog postupka pa tako i u povodu izjavljenog pravnog lijeka u konačnoj odluci.

Predsjednik vijeća

Edvin Kokić